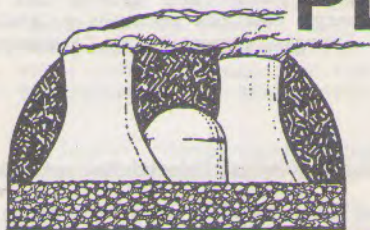

I CONFERÈNCIA CATALANA PER UN FUTUR SENSE NUCLEARS

**Conclusions i
propostes**

**AULA MAGNA
UNIVERSITAT DE BARCELONA
PLAÇA UNIVERSITAT
DIA 26 DE FEBRER DE 1987
A LES 18,00 HORES**

Organització: Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear. Apartat de Correus 10095; 08080 Barcelona

Amb el suport de les següents entitats:

Alternativa Verda - Moviment Ecologista de Catalunya; Centre d'Anàlisi i Programes Sanitaris (CAPS); Centre d'Estudis Joan Bardina; Col·lectiu Ronda - Assessoria Jurídica; Comissió per a la Reparació d'Userda; Ecotècnia S. Coop. per a l'autonomia tecnològica; Federació de Cooperatives d'Ensenyament de Catalunya - FCEC; Federació de Cooperatives de Treball Associació de Catalunya - FCTAC; Federació d'Organitzacions Consumeristes de Catalunya; Fundació per a la Investigació de Projectes Alternatius - FIPA; Fundació Roca i Galès; Societat Catalana d'Educació Ambiental; U.A.B. Vicerectorat de Relacions Exteriors i Campus; U.B. Universitat de Barcelona; WISE - World Information Service on Energy - Tarragona.

Ajuntament de Barcelona
Àrea de Cultura

CAIXA DE
BARCELONA

OBRA SOCIAL

FUNDACIÓ ESTUDI I COOPERACIÓ

© S I C ©

CONCLUSIONS I PROPOSTES

A. CONCLUSIONS

1. El "somni" dels organismes oficials.

En el llibre Blanc de l'Energia a Catalunya hom ha afirmat que a l'any 1990 el 24% de la demanda d'energia primària, és a dir, el 70,6% de l'energia elèctrica produïda a Catalunya serà d'origen nuclear. (Departament d'Indústria i Energia, Generalitat de Catalunya)

2. La crua realitat

2.1. les centrals nuclears no són econòmicament rendibles i generen l'electricitat més cara mai produïda.

Això ha passat de ser una "profecia", feta per dos enginyers (de la Westinghouse i de la Gulf) l'any 1952, a ser la realitat reconeguda pels medis financers i per moltes empreses elèctriques americanes.

"Es força possible que les centrals nuclears no tinguin l'oportunitat de provar que són econòmicament competitives. Per l'interés militar en l'energia nuclear i els necessaris controls governamentals que se'n deriven, pot molt bé ser que l'explotació de les centrals nuclears estigui lligat a la producció i processat de combustible nuclear amb finalitats militars, amb el resultat que el cost de la part nuclear de la central no reflecteixi el seu veritable cost...."

Encara que el cost de l'energia nuclear sembla no competitiu per ara, el cert és que les centrals nuclears es construiran".

E. Ayres & C. A. Scarlott; "Energy Sources: The Wealth of the World".
McGraw-Hill, NY 1952

En una entrevista a un economista que havia treballat per les companyies elèctriques, en el periòdic financer "Barron's", es podia llegir *"si jo fos avui un executiu d'una empresa elèctrica, amb una central nuclear començada a construir o amb una que encara no s'hagués iniciat la seva construcció, les cancel·laria i mai més en construiria cap"*.

Michael Brody, "Nuclear Fizzle?", Barron's, aug, 24, 1981.

Robert Ballet, vicepresident de Paine, Webber, Jackson and Curtis, diu que l'energia nuclear és *"una potencial bomba de rellotgeria que pot menar, de la nit al dia, a una companyia elèctrica a quebrar"*.

J. R. Emshwiler, "Some Investors Shun Nuclear-Powered Utilities Jeopardizing Funds to Build New Atomic Plants", Wall Street Journal, nov. 20, 1983.

Segons deia David Freeman, director de la Tennessee Valley Authority-TVA, empresa elèctrica que una vegada va tenir el programa nuclear més ambiciós de totes les empreses elèctriques americanes, *"el cost de l'energia nuclear no és que sigui elevat, és imprevisible. Cap capitalista clar de cap construirà quelcom del qual no se'n pugui derivar una relació cost/benefici acceptable, ja que el cost de l'energia nuclear és desconegut i impenetrable"*.

"Jo no penso que arribem a veure una revifalla de l'energia nuclear, a menys que els governs hi prenguin una part més activa en el negoci".

Un vicepresident de la divisió nuclear de General Electric.

M. Hertzgaard, "Nuclear Inc.: The men and money behind nuclear energy", Pantheon Books, New York, 1983.

- 2.2. les centrals nuclears no són segures i són intrínsecament perilloses com ho demostren els accidents ocorreguts a Windscale (1957), Harrisburg (1979) i Txernobil (1986) i com ens ho recorden els "accidents/incidents" quotidians que es van produint: 20000 "incidents" als reactors americans entre 1969 i 1979, dels quals 169 són considerats com possibles precursors d'un "accident major". Els més significatius: Browns Ferry I (1975), Rancho Seco (1978) i TMI (1979). A partir de 1979 es dispara el nombre "d'incidents": 2310 (1979), 3804 (1980), 4090 (1981), 4500 (1982), 5060 (1983), etc.

A. Lloret: *"Faria alguna recomanació al Consell de la Generalitat en relació amb el programa de construcció de les centrals nuclears PWR?"*

R.D. Pollard: *"Procurar parar el programa, perquè ja sabem als EUA que caldrà fer-hi grans modificacions. Des de l'accident de T.M.I queda claríssim que no sabem el què passa en aquests reactors".*

Informe lliurat a la Generalitat de Catalunya pel professor Antoni Lloret a propòsit de l'Accident de la C.N. de Three Mile Island (Harrisburg), maig 1979.

"Ara com ara, la tecnologia de les centrals amb reactors PWR, malgrat les grans diferències que pugui haver entre els diferents models, no pot ésser considerada suficientment fiable".

Informe Lloret, maig 1979.

"La creença en una seguretat suficient de les CN's ha esdevingut un dogma. Aquesta actitud ha d'ésser modificada. Cal saber que l'energia nuclear és potencialment perillosa per la seva mateixa naturalesa, i que cal qüestionar-se continuament si les salvaguardes existents serien suficients per a prevenir els accidents greus".

Report of the President's Commission on The Accident at the TMI, The Need for Change: the legacy of TMI, octubre 1979.

Quan s'avaluen els danys ocasionats per l'accident de Txernobil en centenars de milers de milions de pessetes, quan el cost de neteja de l'accidentada unitat II de TMI s'avalua en més de mil milions de dòlars, i quan les companyies d'assegurances es neguen a lliurar pòlisses en front a hipotètics accidents nuclears, a Catalunya es mantenen funcionant 3 reactors nuclears (aviat seran quatre), emparant-se amb l'article 16 del Decret 2177/1967.

"Art. 16. El explotador de una instalación nuclear responderá de los daños nucleares indemnizables derivados de cada accidente, en la forma prevista en la Ley y en este Reglamento. Su obligación se entenderá limitada a Trescientos millones de pesetas por accidente en cada instalación que tuviese en uso, cualquiera que fuere el número de perjudicados y la clase de daños nucleares que éstos padecieren".

DECRETO 2177/1967, de 22 de julio, por el que se aprueba el Reglamento sobre Cobertura de Riesgos Nucleares.

2.3. les centrals nuclears no són necessàries, com abastament s'ha demostrat arreu del món a través de l'elaboració de Plans Energètics Alternatius.

Vegem-ne alguns d'ells:

- * Friends of the Earth Canada (1983), "2025: Soft Energy Futures for Canada, National Report"; Energy, Mines & Resources, Ottawa.
- * Velplund, F.H. et alii. (1984), "Energy for the Future: Alternative Energy Plan 1983"; Borgens Forlag, Kopenhagen.
- * Groupe de Bellevue (1978), "Projet Alter: Etude d'un Avenir Energetique pour la France axé sur le Potentiel Renouvelable"; Paris.
- * Oliver, D. et alii. (1983), "Energy-Efficient Futures: Opening the Solar Option"; Earth Resources Research, London.
- * Oko Institut (1980), "Energy Supply Without Nuclear Power and Oil for the Federal Republic of Germany"; Hannover.
- * Secretariat for Future Studies (1980), "Solar versus Nuclear: Choosing Energy Futures"; Stockholm.
- * National Audubon Society (1984), "The Audubon Energy Plan 1984"; New York.
- * Public Citizen (1984), "The Road to Trillion Dolar Energy Savings. A Safe Energy Platform"; Critical Mass Energy Project, Washington.

B. LA NOSTRA PROPOSTA

Ara ja no es tracta de discutir sobre l'economia de l'energia nuclear ni de la seva seguretat, ni la seva necessitat.

Tot això ha estat ja exposat a casa nostra, tant en publicacions periòdiques ("Ciència" 1982, "El Món" 1982) com en Congressos especialitzats (Jornades de Política Industrial i Energètica 1981, Estudis i propostes tècniques per al desenvolupament de la política tecnològica i energètica del Govern de la Generalitat 1981, Fòrum Energètic 1984, i 1ª Conferència Econòmica de la Mediterrània Nord Occidental 1985) i com en informes encomenats per la mateixa Generalitat (Informe Lloret sobre TMI, 1979).

També el Parlament de Catalunya i el Consell Executiu de la Generalitat reberen (juny 1981) l'opinió d'un nombrós grup de científics sobre tota aquesta problemàtica.

Ara es tracta de treballar amb l'objectiu específic d'abandonar la via nuclear el més aviat millor, el més ràpidament possible.

Per això emplacem, des d'aquesta I CONFERENCIA CATALANA PER UN FUTUR SENSE NUCLEARS, a totes les institucions implicades en la planificació de l'energia, és a dir emplacem a:

- la Direcció General de la Energia del Ministerio de Industria y Energia,
- la Direcció General d'Energia del Dept. Indústria i Energia de la Generalitat,
- l'IDAE - Instituto para la Diversificación y Ahorro de Energía,
- l'IER - Instituto de Energías Renovables,

perquè financin l'elaboració d'un Pla per a l'abandó urgent de l'energia nuclear, realitzat per un equip de científics i tècnics independents. Independents perquè la realitat ha demostrat que tècnics d'organismes que tenen interessos en promoure la nuclearització (l'administració i les empreses elèctriques) han estat més al servei d'aquests interessos que de solucionar els problemes energètics del nostre país, amb la la deguda qualitat tècnica, econòmica i ecològica.

El Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear s'ofereix públicament per a actuar de coordinador en l'elaboració del Pla esmentat.

Espereu la resposta de les institucions implicades.

Universitat de Barcelona, el 26 de febrer de 1987.